Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 17. septembra 2013 *

„Žaloba o neplatnosť — Prijatie všeobecného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2011 s konečnou platnosťou — Akt predsedu Parlamentu, ktorým vyhlasuje toto prijatie s konečnou platnosťou — Článok 314 ods. 9 ZFEÚ — Ustanovenie ročného rozpočtu Únie Parlamentom a Radou — Článok 314 prvý odsek ZFEÚ — Zásada inštitucionálnej rovnováhy — Zásada zverených právomocí — Povinnosť lojálnej spolupráce — Dodržanie podstatných formálnych náležitostí“

Vo veci C-77/11,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 14. februára 2011,

**Rada Európskej únie**, v zastúpení: G. Maganza a M. Vitsentzatos, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

**Španielske kráľovstvo**, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

vedľajší účastník konania,

proti

**Európskemu parlamentu**, v zastúpení: C. Pennera, R. Passos, D. Gauci a R. Crowe, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas a M. Berger, sudcovia E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Toader, J.-J. Kasel (spravodajca), M. Safjan a D. Šváby,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. mája 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. mája 2013,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

## Rozsudok

1 Rada Európskej únie svojou žalobou žiada zrušenie aktu predsedu Európskeho parlamentu 2011/125/EÚ, Euratom z 15. decembra 2010, ktorým tento predseda konštatoval, že postup prijímania rozpočtu uplatnený na základe článku 314 ZFEÚ je ukončený, a všeobecný rozpočet Európskej únie na rozpočtový rok 2011 je preto s konečnou platnosťou prijatý (Ú. v. EÚ L 68, s. 1, ďalej len „napadnutý akt“).

### Právny rámec

2 Článok 14 ods. 1 ZEÚ stanovuje, že „Európsky parlament spoločne s Radou vykonáva legislatívne a rozpočtové funkcie…“. Článok 16 ods. 1 ZEÚ symetricky stanovuje, že „Rada spolu s Európskym parlamentom vykonáva legislatívne a rozpočtové funkcie…“.

3 Článok 314 ZFEÚ definuje etapy a termíny, ktoré treba dodržať v rámci postupu prijímania rozpočtu. Parlament má voči všetkým rozpočtovým prostriedkom rovnaké právomoci ako Rada. Okrem toho Rada nemôže rozpočet prijať bez súhlasu Parlamentu. Naopak, ako vyplýva z článku 314 ods. 7 ZFEÚ, Parlament má možnosť za určitých okolností, teda pod podmienkou väčšiny hlasov, mať posledné slovo a ukončiť postup prijímania rozpočtu bez súhlasu Rady.

4 V rámci tohto konania sú osobitne relevantnými ustanoveniami článku 314 ZFEÚ prvý odsek a odsek 9 tohto článku.

5 Podľa článku 314 prvého odseku ZFEÚ „… Parlament a Rada v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom ustanovia ročný rozpočet Únie…“.

6 Podľa ustanovenia článku 314 ods. 9 ZFEÚ „po skončení postupu uvedeného v tomto článku predseda… Parlamentu vyhlási, že rozpočet je s konečnou platnosťou prijatý“.

### Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnutý akt

7 Dňa 15. decembra 2009 Rada zaslala Parlamentu list, v ktorom pripomenula svoju výsadu spoluautora aktu ustanovujúceho rozpočet podľa Zmluvy o FEÚ a navrhla podpísať tento akt spoločne s predsedom Parlamentu.

8 Bez ohľadu na žiadosť Rady predseda Parlamentu 17. decembra 2009 sám pristúpil k prijatiu a podpísaniu ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2010.

9 V rámci rozpočtového postupu týkajúceho sa rozpočtového roka 2011 predseda Rady zaslal 12. novembra 2010 predsedovi Parlamentu list, v ktorom uviedol, že po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy majú predseda Rady a predseda Parlamentu spoločne podpísať akt ustanovujúci ročný rozpočet Únie vzhľadom na to, že tieto dve inštitúcie sú spoluautormi uvedeného aktu. Treba rozlišovať medzi týmto aktom a aktom predsedu Parlamentu, ktorým sa v súlade s článkom 314 ods. 9 ZFEÚ vyhlasuje, že rozpočet je prijatý s konečnou platnosťou.

10 Dňa 10. decembra 2010 Rada prijala pozíciu v súvislosti s návrhom rozpočtu na rozpočtový rok 2011. K tejto pozícii pripojila návrh rozhodnutia Parlamentu a Rady ustanovujúceho všeobecný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2011.

11 Listom zo 14. decembra 2010, ktorý bol doručený Rade 17. decembra 2010, predseda Parlamentu oznámil, že nemôže súhlasiť s názorom Rady, podľa ktorého musia rozpočet Únie podpísať predsedovia oboch inštitúcií.

12 Dňa 15. decembra 2010 po tom, čo plenárne zasadnutie Parlamentu hlasovalo o rozpočte na rozpočtový rok 2011, predseda Rady vyhlásil, že „Parlament… schválil pozíciu Rady k návrhu rozpočtu na rok 2011 bez zmien a doplnení. V mene Rady nemôžem, samozrejme, urobiť nič iné, než vyjadriť potešenie z našej spoločnej dohody o rozpočte na rok 2011“.

13 V ten istý deň predseda Rady zaslal predsedovi Parlamentu list, v ktorom vyjadril potešenie z pozitívneho hlasovania Parlamentu o návrhu rozpočtu na rozpočtový rok 2011 a pripomenul, že podľa Zmluvy o FEÚ rozpočet stanovuje Parlament spolu s Radou. V prílohe tohto listu zaslal návrh rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady ustanovujúceho všeobecný rozpočet Európskej únie na rozpočtový rok 2011, ktorý podpísal a ktorý mal podpísať aj predseda Parlamentu.

14 Dňa 15. decembra 2010 bol prijatý aj napadnutý akt. Jediný článok tohto aktu podpísaného len predsedom Parlamentu stanovuje, že „postup začatý podľa článku 314 ZFEÚ je ukončený a všeobecný rozpočet… Únie na rozpočtový rok 2011 je s konečnou platnosťou prijatý“.

## Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

15 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý akt,

— vyhlásil účinky rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2011 za konečné až do prijatia rozpočtu vo forme legislatívneho aktu, ktorý bude v súlade so Zmluvami, a

— uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania.

16 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol žalobu Rady a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

17 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 29. júna 2011 bolo Španielske kráľovstvo pribraté do konania ako vedľajší účastník podporujúci návrhy Rady.

## O žalobe

*Argumentácia účastníkov konania*

18 Na podporu svojej žaloby Rada tvrdí, že Lisabonská zmluva podstatne zmenila postup prijímania rozpočtu a Parlament a Rada sa na jej základe stali rovnocennými partnermi najmä zrušením rozdielov medzi povinnými a nepovinnými výdavkami a tým, že sa čítanie návrhu rozpočtu obmedzilo na jedno čítanie v oboch dotknutých inštitúciách.

19 Podľa názoru Rady je hlavná zmena uvedená v ustanovení článku 314 prvom odseku ZFEÚ. Toto ustanovenie spolu s ďalšími ustanoveniami Zmlúv teraz vyžaduje, aby na konci postupu legislatívny akt spoločne podpísali predsedovia oboch dotknutých inštitúcií.

20 Prax zavedená Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva, podľa ktorej len predseda Parlamentu konštatoval ukončenie rozpočtového postupu, sa tak už neuplatňuje.

21 Rada vo svojej žalobe uvádza štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na neexistencii legislatívneho aktu ustanovujúceho všeobecný rozpočet Únie podpísaného predsedami oboch dotknutých inštitúcií, čo je v rozpore s článkami 288 ZFEÚ, 289 ZFEÚ, 296 ZFEÚ a 314 ZFEÚ. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na nedodržaní zásady inštitucionálnej rovnováhy stanovenej v článku 314 ZFEÚ. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na porušení zásady zverených právomocí a povinnosti lojálnej spolupráce podľa článku 13 ods. 2 ZEÚ. Štvrtý žalobný dôvod predložený subsidiárne sa zakladá na porušení podstatných formálnych náležitostí.

22 Po prvé Rada zastáva názor, že ročný rozpočet Únie, ako aj opravné rozpočty musia byť odteraz na základe reformy zavedenej Lisabonskou zmluvou ustanovené spoločným legislatívnym aktom. Rada preto považuje za zastaranú judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 3. júla 1986, Rada/Parlament (34/86, Zb. s. 2155), najmä bod 8 tohto rozsudku, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že predseda Parlamentu formálne vyhlási, že rozpočtový postup sa skončil prijatím rozpočtu s konečnou platnosťou, čím sa rozpočet stáva záväzným pre inštitúcie, ako aj pre členské štáty.

23 Podľa Rady z článku 314 ZFEÚ jednoznačne vyplýva, že Parlament a Rada pri prijímaní rozpočtu odteraz rozhodujú „v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom“. Tento postup má podľa článku 289 ods. 3 ZFEÚ viesť k prijatiu legislatívneho aktu. Tento akt má mať podobu nariadenia, smernice, prípadne rozhodnutia podľa článku 288 ZFEÚ alebo článku 289 ods. 2 ZFEÚ.

24 Okrem toho Rada zo zásady rovnosti právomocí zverených obom inštitúciám odvodzuje, že v prejednávanej veci ide o osobitný mimoriadny legislatívny postup, pretože sa na ňom zúčastňujú dvaja hlavní aktéri.

25 Rada pripomína, že podobne ako riadny legislatívny postup stanovený v článku 294 ZFEÚ, článok 314 ZFEÚ výslovne vyžaduje, aby ročný rozpočet Únie predstavoval dohodu dvoch inštitúcií na spoločnom znení vypracovanom v zmierovacom výbore.

26 Podľa článku 297 ods. 1 druhej vety ZFEÚ legislatívne akty prijaté v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom podpisuje predseda inštitúcie, ktorá ich prijala. Vzhľadom na to, že ročný rozpočet Únie je spoločným dielom, záverečný akt musí niesť podpisy oboch predsedov dotknutých inštitúcií.

27 Z toho vyplýva, že akt predsedu Parlamentu, v ktorom vyhlási prijatie ročného rozpočtu Únie s konečnou platnosťou, nemôže predstavovať legislatívny akt pod záštitou Zmluvy o FEÚ.

28 Po druhé Rada zastáva názor, že predseda Parlamentu podpísaním rozpočtu na rozpočtový rok 2011 porušil inštitucionálnu rovnováhu nanovo vytvorenú článkom 314 ZFEÚ. Inak povedané, predseda Parlamentu mal konať *ultra vires*.

29 Po tretie Rada pripomína úsilie, ktoré vynaložila, aby našla vzájomne prijateľné riešenie. Predseda Parlamentu toto jej úsilie ignoroval, a nesplnil si tak svoju povinnosť lojálnej spolupráce, ktorou sa podľa článku 13 ods. 2 ZEÚ majú riadiť vzťahy medzi inštitúciami.

30 Po štvrté Rada zastáva názor, že napadnutý akt treba zrušiť pre porušenie podstatných formálnych náležitostí. Tvrdí totiž, že tento akt bol prijatý bez dohody, ktorá sa vyžaduje v súvislosti s typom aktu, ktorým sa s konečnou platnosťou prijíma ročný rozpočet Únie.

31 Rada navrhuje, aby Súdny dvor v každom prípade a až do napravenia zisteného porušenia zachoval účinky ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2011 počas prebiehajúceho roka podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ.

32 Španielske kráľovstvo bez výhrad podporuje tvrdenia Rady.

33 Parlament uznáva, že v rámci postupu prijímania rozpočtu majú Parlament a Rada konať spoločne v snahe dosiahnuť dohodu. Tak to malo byť aj v prípade ročného rozpočtu Únie na rozpočtový rok 2011. Táto spolupráca by však *in fine* nemala vyústiť, ako v prípade riadneho legislatívneho konania, do prijatia samostatného aktu v podobe nariadenia, smernice alebo nariadenia.

34 Parlament pripomína, že samotná Rada pripúšťa, že samotná dohoda o návrhu rozpočtu medzi dvoma dotknutými inštitúciami nemá právne účinky.

35 Aby mohli nastať právne účinky rozpočtu voči inštitúciám a členským štátom, je tak potrebný úkon predsedu Parlamentu, ako to vyplýva z článku 314 ods. 9 ZFEÚ. Tento úkon predstavuje dodatočný akt, ako to uviedol aj generálny advokát Mancini vo svojich návrhoch vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku Rada/Parlament.

36 Akt jeho predsedu je podľa Parlamentu prijatý v rámci výkonu vlastnej právomoci. Spočíva na posúdení riadneho priebehu rozpočtového postupu. Ide o samostatný akt, ktorý nevyjadruje parlamentnú väčšinu. Možno ho prirovnať k overeniu súladu rozpočtového postupu so ZFEÚ predsedom Parlamentu.

37 Vzhľadom na uvedené Parlament vyvracia tvrdenie Rady, podľa ktorého článok 314 ZFEÚ stanovuje prijatie spoločného legislatívneho aktu na konci postupu, aby ročný rozpočet Únie mohol nadobudnúť záväznú právnu silu.

38 Keby autori Lisabonskej zmluvy chceli zmeniť právomoci predsedu Parlamentu v súvislosti s ukončením postupu, neboli by v článku 314 ods. 9 ZFEÚ ponechali ustanovenie obdobné ustanoveniu bývalého článku 272 ods. 7 ES.

39 Podľa Parlamentu osobitosť rozpočtu spočíva najmä v jeho účtovnej povahe, pretože obsahuje len predpokladané príjmy a výdavky, pričom plnenie príjmov a výdavkov si v určitom okamihu vyžaduje prijatie základného aktu. Vzhľadom na túto osobitosť Parlament zastáva názor, že ročný rozpočet Únie sa prijíma v súlade s postupom *sui generis*, ktorý zohľadňuje potrebu zabezpečiť prijatie nástroja pred koncom roka a vyhnúť sa „režimu dočasných dvanástin“.

40 Na tomto základe ZFEÚ nestanovuje, že akt, ktorým sa prijíma rozpočet, obsahuje podpisy predsedov oboch dotknutých inštitúcií.

41 Parlament pripomína osobitosť postupu prijímania rozpočtu v porovnaní s riadnym legislatívnym postupom a vyvracia tézu, podľa ktorej v súvislosti s aktom vychádzajúcim zo spolurozhodovacieho postupu nemôže mať ani jedna z inštitúcií posledné slovo.

42 V tejto súvislosti Parlament pripomína znenie článku 314 ods. 7 ZFEÚ, ktorý sa týka prípadu, keď predseda Parlamentu môže konštatovať prijatie ročného rozpočtu Únie napriek tomu, že Rada zamietne spoločný návrh, ku ktorému sa dospelo na základe rokovaní v zmierovacom výbore.

43 Parlament je presvedčený, že konal v súlade s literou a duchom ZFEÚ a neporušil zásadu zverenej právomoci. Tak by to bolo práve v tom prípade, že by sa podriadil vôli Rady a súhlasil by s ukončením rozpočtového postupu prostredníctvom prijatia riadneho samostatného legislatívneho aktu v riadnom legislatívnom konaní.

44 Parlament napokon odmieta tvrdenie, podľa ktorého nedodržal povinnosť lojálnej spolupráce uvedenú v článku 13 ods. 2 ZEÚ vzhľadom na to, že jeho predseda už 14. decembra 2010, teda deň pred hlasovaním o rozpočte na rozpočtový rok 2011 v Parlamente, informoval Radu o svojom stanovisku.

45 Parlament je navyše presvedčený, že od vypracovania spoločného návrhu dodržiaval znenie článku 314 ods. 9 ZFEÚ, a vyvracia tvrdenie, v ktorom mu Rada vytýka, že údajne porušil podstatné formálne náležitosti.

*Posúdenie Súdnym dvorom*

46 V prvom rade treba pripomenúť, že postup prijímania rozpočtu Únie je upravený ustanoveniami článku 314 ZFEÚ. Článok 314 prvý odsek ZFEÚ spresňuje, že rozpočet sa prijíma v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom.

47 Argumentáciu, ktorú Rada používa pri svojich prvých troch žalobných dôvodoch a ktorá spája postup prijímania rozpočtu s riadnym legislatívnym konaním upraveným v článku 294 ZFEÚ, treba hneď na začiatku odmietnuť. Jednotlivé ustanovenia článku 314 ZFEÚ stanovujú osobitný legislatívny postup pre prijatie rozpočtu Únie, ktorý je prispôsobený jeho špecifickej povahe a končí sa prijatím aktu podľa odseku 9 tohto článku. Podľa neho „po skončení postupu [smerujúceho k ustanoveniu rozpočtu Únie] predseda Európskeho parlamentu vyhlási, že rozpočet je s konečnou platnosťou prijatý“.

48 Ďalej treba konštatovať, že napadnutý akt sa zakladá na článku 314 ZFEÚ, najmä na odseku 9 tohto článku.

49 Zo znenia článku 314 ods. 9 ZFEÚ pritom vyplýva, že akt založený na tomto ustanovení ukončuje postup ustanovenia rozpočtu Únie a podpisuje ho samotný predseda Parlamentu.

50 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada a Španielske kráľovstvo, postup prijímania rozpočtu stanovený v článku 314 ZFEÚ sa neukončuje aktom, ktorý spoločne podpisujú predsedovia Parlamentu a Rady. Jedine akt predsedu Parlamentu prijatý na základe článku 314 ods. 9 ZFEÚ, ktorým po overení riadneho priebehu postupu potvrdí prijatie rozpočtu s konečnou platnosťou, predstavuje záverečnú fázu postupu prijímania rozpočtu Únie a priznáva mu záväzné právne účinky.

51 Súdny dvor tak rozhodol, že akt prijatý na základe článku 203 ods. 7 Zmluvy o EHS, ktorého znenie zodpovedá zneniu článku 314 ods. 9 ZFEÚ, po prvé, prijíma predseda Parlamentu ako orgán tejto inštitúcie, a preto jej musí byť zverený, a po druhé, priznáva rozpočtu záväzné právne účinky vo vzťahu k inštitúciám, ako aj členským štátom (pozri rozsudok Rada/Parlament, už citovaný, bod 8).

52 Rada a Španielske kráľovstvo však tvrdia, že ustanovenie článku 314 prvého odseku ZFEÚ, podľa ktorého „Európsky parlament a Rada v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom ustanovia ročný rozpočet Únie“, ktoré bolo zavedené Lisabonskou zmluvou, ovplyvňuje právne účinky, ktoré už citovaný rozsudok Rada/Parlament priznal aktu predsedu Parlamentu konštatujúcemu prijatie rozpočtu s konečnou platnosťou. Na základe uvedeného ustanovenia by totiž rozpočet musel byť s konečnou platnosťou prijatý aktom Parlamentu a Rady, spoločne podpísaným predsedami týchto inštitúcií. Akt prijatý na základe článku 314 ods. 9 ZFEÚ by tak bol len deklaratórnym aktom predsedu Parlamentu.

53 Túto argumentáciu nemožno prijať.

54 Tým, že ustanovenie článku 314 prvého odseku ZFEÚ potvrdzuje, že Parlament a Rada stanovujú rozpočet Únie, súčasne pripomína, že podľa článku 14 ods. 1 ZEÚ a článku 16 ods. 1 ZEÚ tieto dve inštitúcie spoločne vykonávajú rozpočtové funkcie.

55 Článok 314 prvý odsek ZFEÚ však spresňuje, že rozpočet sa ustanovuje „v súlade s týmito ustanoveniami“. Žiadne ustanovenie článku 314 ZFEÚ nevyžaduje pri ukončení rozpočtového postupu prijatie aktu, ktorý by mali spoločne podpísať predsedovia Parlamentu a Rady.

56 Predseda Parlamentu ako orgán tejto inštitúcie tak prostredníctvom aktu prijatého na základe článku 314 prvého odseku ZFEÚ priznáva záväzné právne účinky rozpočtu Únie v konaní, ktoré sa vyznačuje spoločným konaním Parlamentu a Rady (pozri rozsudok Rada/Parlament, už citovaný, bod 8).

57 Rada a Španielske kráľovstvo ďalej tvrdia, že napadnutý akt, ktorý bol prijatý v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom, je nezákonný, pretože nemá podobu nariadenia, smernice alebo rozhodnutia, ako to stanovuje článok 288 ZFEÚ a článok 289 ods. 2 ZFEÚ.

58 Toto tvrdenie treba tiež odmietnuť.

59 Treba totiž pripomenúť, že článok 314 ZFEÚ stanovuje osobitný legislatívny postup prispôsobený povahe rozpočtu, ktorý je najmä účtovným dokumentom obsahujúcim všetky predpokladané príjmy a výdavky Únie, ktoré sa budú realizovať počas určitého obdobia. Tento dokument je po tom, čo predseda Parlamentu overí súlad postupu s ustanoveniami Zmluvy o FEÚ, pripojený k aktu, ktorým tento predseda vyhlasuje na základe článku 314 ods. 9 ZFEÚ, že rozpočet je prijatý s konečnou platnosťou.

60 Aj keď je akt založený na článku 314 ods. 9 ZFEÚ prijatý v mimoriadnom legislatívnom konaní, z dôvodu svojej rozpočtovej povahy nemá podobu legislatívneho aktu v riadnom slova zmysle v zmysle článku 288 ZFEÚ a článku 289 ods. 2 ZFEÚ, ale v každom prípade predstavuje akt, voči ktorému sa možno odvolať v zmysle článku 263 ZFEÚ, pokiaľ priznáva záväzné právne účinky rozpočtu Únie.

61 Rada ďalej uvádza, že napadnutý akt porušuje výsady, ktoré jej zveruje článok 296 prvý odsek ZFEÚ. Toto ustanovenie stanovuje, že „ak zmluvy neustanovujú druh aktu, ktorý sa má prijať, inštitúcie si ho vyberú od prípadu k prípadu v súlade s uplatniteľnými postupmi a zásadou proporcionality“. V tejto súvislosti tvrdí, že v prípade, ak článok 314 ZFEÚ nespresňuje druh aktu, ktorým sa má prijať rozpočet Únie, Parlament má v tejto súvislosti postupovať spolu s Radou. Obmedzenia stanovené v článku 296 prvom odseku ZFEÚ vedú k záveru, že akt, ktorým sa ustanovuje rozpočet, mali podpísať spoločne obaja predsedovia dotknutých inštitúcií.

62 Ani toto tvrdenie nemožno prijať.

63 Článok 296 prvý odsek ZFEÚ sa totiž neuplatňuje v rámci rozpočtového postupu stanoveného v článku 314 ZFEÚ vzhľadom na to, že tento článok, najmä jeho odsek 9 výslovne stanovuje, že tento postup sa ukončuje prijatím aktu Parlamentu, ktorý podpisuje predseda tejto inštitúcie.

64 Okrem toho Rada tvrdí, že predseda Parlamentu prijatím napadnutého aktu porušil povinnosť lojálnej spolupráce, ktorou sa riadia vzťahy medzi inštitúciami. Predsedovi Parlamentu vytýka najmä to, že sa nezúčastnil na jej krokoch zameraných na hľadanie riešenia v súlade so Zmluvami, ktoré by bolo prijateľné pre obe strany a rešpektovalo by právomoci inštitúcií a zároveň výsady predsedu Parlamentu. Predsedovi Parlamentu ďalej vytýka, že v deň hlasovania o rozpočte na plenárnej schôdzi, čiže 15. decembra 2010, neinformoval predsedu Rady, ktorý bol počas tohto hlasovania prítomný, o obsahu svojho listu zo 14. decembra 2010.

65 Ani táto argumentácia nemôže mať úspech.

66 Z dokumentov v spise, a najmä z vyhlásenia prebratého do bodu 12 tohto rozsudku, totiž jednoznačne vyplýva, že 15. decembra 2010 sa dosiahla dohoda medzi Parlamentom a Radou o obsahu rozpočtu na rozpočtový rok 2011. Skutočnosť, že tieto dve inštitúcie viedli spor týkajúci sa formalizácie tejto dohody, nebránila predsedovi Parlamentu prijať 15. decembra 2010 akt, ktorým vyhlásil, že postup začatý podľa článku 314 ZFEÚ sa skončil a všeobecný rozpočet Únie na rozpočtový rok 2011 je s konečnou platnosťou prijatý.

67 Vzhľadom na to, že podľa článku 314 ods. 9 ZFEÚ je len predseda Parlamentu oprávnený podpísať napadnutý akt, otázka porušenia povinnosti lojálnej spolupráce predsedom Parlamentu je bezpredmetná.

68 Z uvedeného vyplýva, že prvé tri žalobné dôvody treba zamietnuť.

69 Rada a Španielske kráľovstvo napokon subsidiárne tvrdia, že napadnutý akt treba zrušiť pre porušenie podstatných formálnych náležitostí, s odôvodnením, že vzhľadom na to, že predseda Parlamentu si bol vedomý nezhôd medzi Parlamentom a Radou v súvislosti s druhom aktu, ktorým sa prijíma rozpočet, nemohol vyhlásiť, že rozpočtový postup na rozpočtový rok 2011 sa skončil.

70 Vzhľadom na to, že 15. decembra 2010 sa dosiahla dohoda medzi Parlamentom a Radou o obsahu rozpočtu na rozpočtový rok 2011, predseda Parlamentu mohol v ten istý deň prijať napadnutý akt pri dodržaní ustanovení článku 314 ZFEÚ v plnom rozsahu.

71 Ani poslednému žalobnému dôvodu preto nemožno vyhovieť.

72 Z uvedeného vyplýva, že žaloba sa musí zamietnuť.

## O trovách

73 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Vzhľadom na to, že Parlament žiadal náhradu trov konania a Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania. Podľa článku 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Španielske kráľovstvo, ktoré do konania vstúpilo ako vedľajší účastník, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

**1. Žaloba sa zamieta.**

**2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**

**3. Španielske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy